

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА ПРОКУРАТУРА ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР

№ 3967/2014 г. - ГП
София, 17.09. 2016 г.

ДО
Г- ЖА СТЕФАНА КАРАСЛАНОВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА
ПРАВОСЪДИЕТО

На № 04-00-29 /02.09.2016 г.

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Проект на закон за изменение и допълнение на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИДЗИНЗС)

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАСЛАНОВА,

В отговор на горепосоченото Ваше писмо Ви представяме становище на в процедурата по чл. 26 ЗНА, с което съгласуваме проекта на ЗИДЗИНЗС.

Положително оценяваме факта, че проектът в голяма степен е съобразен с представените с наше писмо от 14.07.2016 г. коментари и предложения, в отговор на Вашето писмо от 28.06.2016 г. В настоящата съгласувателна процедура намираме повод, наред с подкрепата си за общата законодателна идея и конкретните нормативни разрешения, с които тя се реализира, да заявим отново следните бележки.

Относно специалния режим по ЗИНЗС

Оставаме на становище, че срокът, след изтичането на който задължително началника на затвора се произнася дали да продължи прилагането на специален режим на осъдени на доживетен затвор, съгласно предлаганата нова редакция на чл. 198 ЗИНЗС, е необосновано кратък. Смятаме, че началникът на затвора трябва да бъде задължен да се произнесе относно предпоставките за замяна на специалния режим след поне три години, в които осъденото на доживетен затвор лице е било

ММС

обект на пенитенциарно въздействие, а преценката му да се обвърже изрично с резултатите от корекционния процес и оценката на риска. Предлаганото съкращаване на срока до една година е драстично, ако се има предвид действащата разпоредба на чл. 198 ЗИНЗС.

За повече прецизност, законът трябва да посочи, че срокът се изчислява от влизане в сила на присъдата, а не «от наказанието». Така би се избегнала възможността за тълкуване в смисъл, че когато лицето е било задържано в затвора достатъчно дълго време (повече от срока по чл. 198, ал.1) в качеството си на обвиняем или подсъдим с мярка за неотклонение «задържане под стража», и този период се приспадне като изтърпяно наказание, началникът на затвора ще е длъжен да се произнесе задължително по действието на специалния режим в деня на влизане в сила на присъдата. Решението относно продължаването или замяната на специалния режим трябва да се обосновава с корекционното въздействие прямо осъденото на доживотен затвор лице, а не с престоя му в пенитенциарно заведение по време, когато за него важи презумпцията за невинност.

Евентуалното удължаване на срока за задължително произнасяне по чл. 198, ал.1 ЗИНЗС би могло да се съчетае с даването на възможност на началника на затвора по своя преценка и след вземане на становищата на съответните професионалисти, да измени специалния режим в по-лек и по-рано.

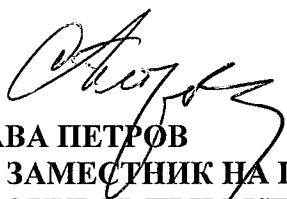
Относно необходими изменения и допълнения на НК във връзка с определяне на размера на подлежащото на изпълнение наказание

Поддържаме направеното от нас предложение за допълване на §48 от проекта с оглед синхронизиране на нормите на чл. 25 ал.3 НК и чл. 59 ал.1т.1 НК. Считаме, че е удачно да се намери законодателно решение за отстраняване на съществуващото противоречие между цитираните норми, уреждащи различни пропорции на зачитане като изтърпяно наказание пробация на престоя в пенитенциарно заведение като обвиняем (подсъдим) и като осъден. Разрешаването на този основен въпрос в една или друга посока неминуемо ще предизвика проблеми с прилагането на по-благоприятния закон, но нерешаването му води до задълбочаване на противоречието, включително и с предвиденото изменение и допълнение на чл. 179 ЗИНЗС и създаването на нов чл. 230а ЗИНЗС.

Поради това отново предлагаме да се обмисли идеята за уеднаквяване на пропорциите на зачитане по чл. 25 ал.3 НК и чл. 59 ал.1т.1 НК

Останалата част на проекта съгласуваме без бележки и предложения.

С УВАЖЕНИЕ:

САВА ПЕТРОВ
ЗА ЗАМЕСТИНИК НА ГЛАВНИЯ
ПРОКУРОР ПРИ ВКП
/съгл. Заповед № РД-05-1991/25.07.2016 г. на
главния прокурор/